

ОРЛИН КРУМОВ

ВИСОКО, ОТ ПТИЧИ ПОГЛЕД

chitanka.info

За този скок се подготвяме от години...

Един след друг се хвърляме в пространството, стрелкаме се като лястовици сред синьото небе. Въздухът ни шиба в лицата, пищи в ушите ни. Хващаме се за ръцете, чертаейки идеален кръг, сетне се изпъваме и по даден сигнал се преобръщаме няколко пъти.

Красиво е! Онези долу, сигурно ръкопляскаат и крещят от възхищение. Чакат да отворим парашутите, но първо ще им поопънем нервите. Още малко акробатика!

Встрани от групата лети някакъв странен субект. Изпратиха ни го за отговорник, въпреки че това е първият му скок. Пада като паве, безмълвен и скован от страх. В ръцете си стиска купчина листове — доклада, който ще чете. Беше се похвалил, че след приземяването, ще се изкачи на трибуната и ще приветства официалните гости. Ще благодари за грижите. Ще направи самокритична оценка от наше име. Ще говори за успехите от свое име. След което, ще отиде на официалния обяд с началството.

Това се казва скок, даа.

Дойде време да отворим парашутите. Но уви! Продължаваме да падаме стремително.

— Какво става? — крещя и бъркам в празната торба зад гърба ми.

— Ами... — запъва се отговорникът и потупва доклада със свободната си ръка. — Реших, че може да направим икономии...

— Какви икономии?

— На парашути. На цялата група се полага един парашут.

— Къде е той? — крещи цялата група.

— Като най-неопитен, го взех за себе си. Вие сте майстори, ще се оправите някак.

Парашутът му се разтвори и той остана да виси горе, в синевата.

А ние летим надолу като торби с цимент. Остави това, но като виждам накъде вървят нещата... и доклада няма да чуем.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.